

[Poul Møller.]

et udgiftsloft, men da var vi også så naive, at vi offentliggjorde, hvilket tal der skulle være udgiftsloftet, og dermed havde vi naturligvis til forligets modstandere udleveret en hel del angrebsmateriale, som senere svækkede forligspartierne. Man har altså i denne omgang været så forsigtig ikke at meddele offentligheden, hvad udgiftsloftet er, og jeg vil derfor spørge den højtærede finansminister: hvad er så udgiftstallet for det kommende år, og hvad sker der, hvis den højtærede finansminister ikke kan overholde det, på samme måde som hans forgænger ikke kunne overholde det i 1962-63? Det sidste spørgsmål skal måske stilles til de to øvrige forligspartier: hvad skal der så ske? Formentlig ingenting.

Dernæst er jo et spørgsmål vedrørende udskrivningsloven inddraget i protokollen, nemlig formueskatten, og jeg hilser da med stor glæde, at det er lykkedes at få formueskattegrænsen op til 200.000 kr. Jeg er næsten overbevist om, at der var et flertal herfor i folketinget ved en normal behandling af udskrivningslovforslaget, hvis dette flertal havde stået sammen. Men angående dette punkt i protokollen vil jeg gerne igen spørge den højtærede finansminister eller statsminister, som de nu kan blive enige om at besvare spørgsmålet: er udskrivningslovudvalgets forhandlinger dermed afsluttet? Vi har endnu ikke været indkaldt til noget udvalgsmøde i udskrivningslovudvalget. Må vi betragte dette protokollat som en afslutning på problemerne vedrørende formuebeskatningen for det kommende finansår, altså også spørgsmålet om de båndlagte formuer, spørgsmålet om en forhøjelse af renten, som både det ærede medlem hr. Foged og jeg rejste, fra 3 pct. til eventuelt 4-5 pct. for de formuer, der har en meget ringe afkastning? Er disse problemer afsluttet i og med den aftale, der er indgået i Assistenthuset? Eller er det således, at vi under normal behandling af udskrivningslovforslaget kan få en realitetsforhandling af disse formueskattemæssige problemer? Og med hensyn til indkomstskatten: har venstre og det radikale venstre accepteret det udskrivningslovforslag, som blev fremsat her lige før jul, og som betyder, at vi i indkomstskatteloven får den stærke pro-

gression straks efter 22.000 kr.? Er der mulighed for en realitetsforhandling i udskrivningslovudvalget om disse problemer, eller er det i virkeligheden således, at udskrivningslovens problemer er afsluttet med det, der er sket ovre i statsministeriet?

Selv om man naturligvis skal vare sig for at blive kaldt en Spørge-Jørgen, eller hvad man ellers kan blive kaldt, synes jeg alligevel, at både offentligheden og tinget for sit arbejde, og i hvert fald mit parti, har en stor interesse i at få oplysning om disse spørgsmål.

Dernæst har man i denne forbindelse rejst problemet — hr. Henry Christensen gjorde det også — om boligforliget. Man har sagt, at man kunne ikke få noget boligforlig, hvis man ikke ville betale med afgifter. Nu har jeg altid forstået, i hvert fald på de 4 partier, der har indgået boligforliget, at de betragtede denne boligsag som så stor og som så vigtig, at dens løsning naturligvis ikke kunne gøres afhængig af, om der blev gennemført flere eller færre afgifter til glæde for den høje regering. Jeg er hele tiden gået ud fra, at boligopgaven og boligproblemetets løsning var noget, som var vanskeligt, men det var i hvert fald noget, som man ikke kunne kæde sammen med afgifterne. Og jeg hørte da heller ikke under boligforhandlingerne, at dette blev kædet sammen. Derfor synes jeg, man skal være dristig for at sige om sine forligspartnere, at de er så slette mennesker, at de ville gøre boligsagens løsning afhængig af, om de fik 400 mill. kr. mere i statsindtægter. Jeg tror ikke, hr. Henry Christensen kan mene det, når han tænker det igennem, for hvis han mente det, så ville han slet ikke have siddet i forhandlinger med socialdemokraterne om afgifter ovre på Assistenthuset, for så var det mennesker, man ikke kunne forhandle med. De kunne naturligvis ikke gøre boligsagen til en kasterbold i det politiske spil om 400-500 mill. kr. i afgifter.

Jeg apprecierer — som det hedder med et fint ord — naturligvis, at venstre har været med til at løse boligsagen sammen med os andre, og jeg var også glad for, at venstres leder fremhævede denne sag som noget meget fundamentalt for vinterens forhandlinger. Men vi kan dog ikke komme bort fra, at grundlaget for boligsagens løs-